

- Комисията е допуснала явна грешка, като е направила тълкуване в смисъл, че член 11, параграф 4 от Директива 2003/57/ЕО не изисква от националните органи да посочват и доказват наличието на основания, свързани със сигурността на снабдяването, за да приемат мерки, които са несъвместими със съдържащите се в Директивата норми за хармонизиране. Подобно тълкуване е несъвместимо със задължението за ограничително тълкуване на правните норми, които установяват изключения.
- Направеното от Комисията тълкуване на член 11, параграф 4 от Директива 2003/54/ЕО би означавало на държавите членки да се разреши да използват неограничено правна норма, чието приложение в съответствие с член 114 от Договора може да има само преходен характер. Поради това направеното от Комисията тълкуване е несъвместимо с правното основание на Директива 2003/54/ЕО.
- Комисията е допуснала явна грешка, като е изчислила установения в Директива 2003/54/ЕО праг от 15 % по такъв начин, че го е лишила от целеното от законодателя на Съюза полезно действие.
- Комисията е допуснала явна грешка, тъй като не съществуват проблеми, свързани със сигурността на снабдяването в Испания, които да обосновават приемането на нотифицираната мярка.
- Нотифицираната мярка не отговаря на условията, установени в член 3, параграф 2 от Директива 2003/57/ЕО, според който задълженията, свързани с обществени услуги трябва да бъдат ясно определени, прозрачни, недискриминационни, проверими и трябва да гарантират равни условия на достъп за електрическите дружества от ЕС до националните потребители.
2. Второто правно основание на жалбата е свързано с явната грешка, допусната от Комисията, като е приела, че член 106, параграф 2 от Договора е приложим към нотифицираната мярка. Във връзка с това правно основание жалбоподателите посочват, че:
- Комисията е допуснала явна грешка, като е приела, че предвиденото в член 11, параграф 4 от Директива 2003/54/ЕО прави ненужна проверката дали в разглеждания случай са изпълнени задължителните изисквания за наличие на задължение, свързано с обществена услуга.
- Комисията е допуснала явна грешка, като не е преценила правилно пропорционалността на нотифицираната мярка и е ограничила този анализ до това да посочи липсата на прекомерна компенсация.
- При прилагането на член 106, параграф 2 от Договора Комисията не е анализирала нарушението, с което е свързана нотифицираната мярка, на предвиденото в Хартата на основните права на ЕС право на собственост.
3. Третото правно основание на жалбата е свързано с нарушение на някои аспекти на процедурата. Във връзка с това жалбоподателите считат, че:
- Комисията е нарушила член 108 от Договора и член 4, параграф 4 от Регламент № 659/1999⁽²⁾, като не е започнала официално производство по разследване, независимо от наличието на обективни и съгласувани данни, които доказват, че са налице редица трудности относно преценката на съвместимостта на нотифицираната мярка.
- Комисията е допуснала злоупотреба с власт като е използвала фазата, предшестваша уведомлението, с цел да се избегне откриването на официално производство по разследване.

(1) Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО (ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 12, стр. 61).

(2) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).

Жалба, подадена на 7 октомври 2010 г. — Melli Bank/ Съвет

(Дело T-492/10)

(2010/C 328/82)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Melli Bank plc (Лондон, Обединеното кралство) (представители: S. Gadhia, S. Ashley, Solicitors, D. Anderson, QC, и R. Blakeley, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

- да се отмени параграф 5 от таблица Б от Приложение II към Решение № 2010/413/ОВППС⁽¹⁾ на Съвета, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да се отмени параграф 3 от таблица Б от Приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010⁽²⁾ на Съвета, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да се постанови, че член 7, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 423/2007⁽³⁾ на Съвета е неприложим спрямо жалбоподателя, и
- да се осъди Съветът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска частична отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета и на Решение № 2010/413/ОВППС на Съвета в частта, с която името на жалбоподателя е включено в списъка на лицата, групите и образуванията, по отношение на които се прилага замразяване на средства и икономически ресурси в изпълнение на посочената разпоредба. Освен това жалбоподателят иска по силата на член 277 ДФЕС, член 7, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 423/2007 да бъде обявен за неприложим.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания.

На първо място жалбоподателят твърди, че обжалваните регламент и решение са приети в нарушение на правото на жалбоподателя на защита и правото му на ефективна съдебна защита, тъй като изложените от Съвета мотиви не позволяват на жалбоподателя да разбере основанията за посочването му в списъка и последвалото замразяване на активите му.

Освен това жалбоподателят твърди, че Съветът не му е предоставил доказателствата и/или документите от преписката, на които Съветът се е позовал, което съответно е лишило жалбоподателя от възможността да представи на практика оборващи доказателства във връзка с посочването му в списъка.

На второ място жалбоподателят твърди, че материалноправните критерии за неговото посочване не са изпълнени и/или Съветът е допуснал явна грешка в преценката дали тези критерии са изпълнени или не. Жалбоподателят твърди, че не е „притежаван или контролиран“ от субект, участващ във, пряко свързан със или предоставящи помощ за твърдяните чувствителни по отношение на разпространението ядрени дейности на Иран или разработването на системи за ядрено оръжие по смисъла на понятието за „притежаван или контролиран“ от Решение на Общия съд по дело Melli Bank/Съвет (Т-246/08) ⁽⁴⁾.

На трето място жалбоподателят твърди, че доколкото член 7, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета и/или член 20, параграф 1, буква б) от Решение № 2010/413/ОВППС на Съвета са императивни и задължават Съвета да посочи всяко дъщерно дружество на посочено в списъка дружество-майка, то последните са незаконосъобразни.

На четвърто място жалбоподателят твърди, че не са спазени материалноправните критерии за посочването на неговото дружество-майка, и по този начин и за посочването на жалбоподателя, както и/или че Съветът е допуснал явна грешка в преценката дали тези критерии са спазени или не. Жалбоподателят твърди, че доколкото неговото дружество-майка успешно е обжалвало Регламент (ЕО) № 1100/2009 ⁽⁵⁾ на Съвета (дело Т-35/10) ⁽⁶⁾ и Решение № 2008/475/ЕО ⁽⁷⁾ на Съвета (дело Т-390/08 ⁽⁸⁾), Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета и Решение № 2010/413/ОВППС на Съвета също следва да бъдат отменени, доколкото се отнасят до жалбоподателя.

На пето място жалбоподателят твърди, че посочването му в списъка и замразяването на всичките му активи по цял свят не е рационално свързано с преследваната от Съвета цел и нарушава правото му на собственост. Освен това той твърди, че наложените ограничителни мерки са непропорционални, доколкото с тях се причинява съществена вреда на жалбоподателя и доколкото в случая е било възможно да бъдат приложени други, по-малко ограничителни мерки.

- (1) Решение 2010/413/ОВППС на Съвета от 26 юли 2010 година относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Обща позиция 2007/140/ОВППС (ОВ L 195, стр. 39).
- (2) Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета от 26 юли 2010 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 195, стр. 25).
- (3) Регламент (ЕО) № 423/2007 на Съвета от 19 април 2007 година относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 103, стр. 1).
- (4) Решение на Общия съд от 9 юли 2009 г. по съединени дела Т-246/08 и Т-332/08, Melli Bank/Съвет, Сборник, стр. II-2629, в момента в процес на обжалване по дело С-380/09 P, Melli Bank/Съвет (ОВ С 282, 2009 г., стр. 30).
- (5) Регламент (ЕО) № 1100/2009 на Съвета от 17 ноември 2009 година за прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран и за отмяна на Решение 2008/475/ЕО (ОВ L 303, стр. 31).
- (6) Дело Т-35/10, Bank Melli Iran/Съвет (ОВ С 100, стр. 47).
- (7) Решение на Съвета от 23 юни 2008 година за прилагане член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 423/2007 относно ограничителни мерки срещу Иран (ОВ L 163, стр. 29).
- (8) Решение на Общия съд от 14 октомври 2009 г. по съединено дело Т-390/08, Bank Melli Iran/Съвет, Сборник, стр. II-3967, в момента в процес на обжалване обжалвано по дело С-548/09 P, Bank Melli Iran/Съвет (ОВ С 80, 2010 г., стр. 10).

Жалба, подадена на 7 октомври 2010 г. — Persia International Bank/Съвет

(Дело Т-493/10)

(2010/С 328/83)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Persia International Bank plc (Лондон, Обединеното кралство) (представители: S. Gadhia, S. Ashley, Solicitors, D. Anderson, QC, и R. Blakeley, Barrister)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

— да се отмени параграф 2 от Таблица Б от приложението към Регламент за изпълнение (ЕС) № 668/2010 на Съвета ⁽¹⁾, доколкото се отнася до жалбоподателя,